

กรรมองคัมไม้ให้ถึงคน

..... ระเบียบ สาคริก

"คนกับต้นไม้ มีเหตุมีผลถึงกันกับคน" คนที่กล่าวว่ารักต้นไม้หรือรักธรรมชาติ ถ้ามีความจริงใจย่อมพบความจริงด้วยว่า ไม่เพียงรักต้นไม้หรือรักป่าเท่านั้น แต่น่าจะสะท้อนให้เห็นภาพการนำปฏิบัติได้ว่า มีความรักคนเช่นตนอย่างปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชังว่า จะต้องเป็นคนนั้นคนนี้ หรือคนกลุ่มนั้นกลุ่มนี้

ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจาก**"ธรรมชาติของคน เป็นครูสอนให้แต่ละคนสามารถเรียนรู้ความจริงได้อย่างลึกซึ้ง"** และคนที่มีความรักความจริงใจต่อทุกคน แม้ปากอาจไม่บอกว่าตนรักธรรมชาติ แต่การนำปฏิบัติจากธรรมชาติในตนเองย่อมช่วยให้อ่านนิสัยได้ถึงความจริงว่า เป็นผู้มีความรักทุกชีวิตและทุกสิ่งอย่างเสมอเหมือนกันหมด

ในช่วงหลัง ๆ มักมีคนเข้ามาหา โดยนำเอาประเด็นคำถามเสมือนต้องการให้ตอบตามวิถีทางที่ฝ่ายถามได้วางไว้ เช่น**"ภายในบ้านมีต้นไม้ต้นไหนที่รักมากที่สุด"** แม้ขอเข้าไปดูในห้องสมุดส่วนตัวซึ่งผมได้ให้แก่ส่วนรวมแล้วก็ยังตั้งคำถามขึ้นมาอีกว่า **"หนังสือเล่มไหนโปรดมากที่สุด"**

แทนที่ตนจะซีไปยังต้นนั้นต้นนี้อย่างจำเพาะเจาะจง หรือไม่ก็เดินรีเข้าไปหยิบหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งออกมาชูอวด พร้อมทั้งอธิบายสรรพคุณอย่างเป็นคั่งเป็นแคว ผมกลับตอบอย่างเรียบ ๆ ว่า**"รักเหมือนกันหมดทุกต้น"** และ**"รักเหมือนกันหมดทุกเล่ม และหากนำมาเพิ่มเติมหรือมีคนอื่นมาให้อีกก็รักเหมือนกันอีก แม้รักน้ำใจคนที่เอามาให้ด้วย"**

คำตอบดังกล่าวอาจทำให้ผู้ซึ่งเข้ามาหาโดยตั้งประเด็นความหวังจากตัวเองไว้ล่วงหน้า เช่น **"ต้นไม้ต้นโปรดของคุณคัง"** หรือไม่ก็ **"หนังสือเล่มพิเศษของคุณคัง"** จำต้องผิดหวังกลับไป ถึงกระนั้นบางรายก็ยังไมละความพยายามที่จะรีดเอาสิ่งซึ่งตนต้องการออกมาให้ได้แต่ก็ไม่เป็นผล นอกจากนั้นยังได้รับการชี้แนะให้เห็นสังขารกลับไปอีกด้วย เนื่องจากความมุ่งหมายในการปฏิบัติของผมไม่ได้อยู่ที่ว่า อยากเป็นคนคัง หากกระทำให้เพราะมั่งมันเรียนรู้ความจริงเหนือกว่าอย่างอื่น

อนึ่ง ประเด็นเงื่อนไขซึ่งหยิบยกมากล่าวเป็นตัวอย่าง มีเหตุมีผลช่วยให้อ่านได้ถึงธรรมชาติของคนแม้ว่าอาจซ่อนเร้นอยู่ในส่วนลึก ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจากนิสัยมนุษย์แต่ละคน ลงมีการเลือกที่รักมักที่ชังแม้มองที่ต้นไม้หรือหนังสือ หากใช้รากฐานเดียวกันหันมามองที่คนย่อมพบความจริงว่า มีการเลือกที่รักมักที่ชังด้วยเช่นกัน

ดังนั้นหากมองที่หลักความจริง โดยเฉพาะเน้นที่คนซึ่งอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความหลากหลาย ไม่ว่าจะยากดีมีจนหรือมีความคิดแตกต่างกันอย่างไร ถ้าสามารถรู้สึกได้ว่า**"ทุกคนก็คือคนเช่นตน"** ย่อมสะท้อนให้อ่านได้ถึงสังขารว่า **"เป็นผู้มีความรักความจริงใจต่อเพื่อนมนุษย์และสรรพสิ่งต่าง ๆ อยู่ในรากฐานเป็นธรรมชาติ"**ให้เชื่อมั่นได้

ถ้ามีความรู้สึกจากใจจริงว่าทุกคนมีความสำคัญในด้านคุณค่าเท่ากัน เมื่อนำเอารากฐานเดียวกันไปใช้มองสิ่งอื่นย่อมรู้ว่า แม้รูปลักษณะจะหลากหลายอย่างไรย่อมมีคุณค่าเสมอเหมือนกันหมด ยิ่งเน้นการมองมุ่งที่คนด้วย ย่อมเห็นความจริงได้ว่า **"ความแตกต่างขึ้นอยู่กับคุณงามความดีโดยแท้"**

ในเมื่อคุณงามความดีกับรูปลักษณะ ต่างก็อยู่บนพื้นฐานที่อิสระด้วยกันทั้งคู่ แต่ในด้านรูปลักษณะย่อมถือสังขารซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมจักร**"โดยที่ที่มีการเกิดขึ้นแล้วก็ดับสูญไปอย่างเป็นธรรมชาติ"** เช่นเดียวกับกับปรากฏการณ์ของคลื่นบนพื้นผิวน้ำ ซึ่งมีเหตุมีผลสัมพันธ์กันกับกระแสลมและสิ่งอื่น ๆ ที่รวมกันเป็นกระบวนการของสิ่งแวดล้อม หากใครสามารถรู้ถึงสังขารดังกล่าว ย่อมมีส่วนช่วยกำหนดให้ชีวิตตนเองดำเนินไปได้โดยไม่ประมาท

จากพื้นฐานที่ได้กล่าวมาแล้ว ถ้าเกิดขึ้นกับบุคคลโดยย่อทำให้มีอีกด้านหนึ่งด้วยคือ **"ปรากฏคุณงามความดีให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้อื่นด้วยตัวเองอย่างเป็นธรรมชาติ"** ซึ่งสิ่งนี้เองที่สามารถถ่ายทอดถึงชนรุ่นหลังต่อไปอีกโดยผู้ปฏิบัติไม่จำเป็นต้องไปสนใจมุ่ง ณ จุดนี้ให้ตนต้องสูญเสียของจริงซึ่งมีอยู่ในรากฐานตัวเองแล้ว เนื่องจากความจริงของชีวิตแต่ละคนหากค้นพบได้ย่อมรู้ว่า **"ไม่ว่าใครคิดมุ่งมันทำสิ่งใด ถ้ามีความอยากอยู่ในรากฐานย่อมทวนกลับมาทำให้ตนจำต้องพบกับความผิดหวังเสมอ"**

จึงสรุปได้ว่า บุคคลใดยากทำความดีย่อมไม่ใช่ความดีที่บริสุทธิ์จึงไปได้ไม่นาน แต่ถ้าสามารถละลดความอยากซึ่งเป็นบ่อเกิดของความประมาทขาดสติลงไปได้ ความดีย่อมปรากฏเองอย่างเป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังช่วยให้มีความมั่นคงอยู่ได้ตลอดไป โดยเหตุที่มีกระแสถ่ายทอดไปสู่ชนรุ่นหลังเป็นสังฆธรรม

ดังนั้น หากละความอยากให้ลดน้อยลงไปได้ตามเหตุและผล ทุกสิ่งซึ่งเกิดเป็นปัญหา ไม่ว่าจะปัญหาคนทำลายต้นไม้และสัตว์ป่า กระทบปัญหาเศรษฐกิจที่ถูกละเลยเรื่อยมาจนถึงช่วงวิกฤตหนัก ย่อมเปลี่ยนทิศทางมาสู่การพัฒนาตนเองให้ขึ้นสู่สภาพปรกติอย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้และทั้งนี้เนื่องจากธรรมชาติซึ่งอยู่ในรากฐานแต่ละคน หากทิศทางได้รับการปรับเปลี่ยนมาอยู่บนด้านซึ่งมีการชำระล้างเงื่อนไขอันเป็นบ่อเกิดแห่งความอยากให้เบาบางลงไป สิ่งที่เคยหวนกลับมาทำลายตัวเองย่อมลดลงไปอย่างเป็นธรรมชาติด้วยกัน.